

Sygn. akt IV KZ 52/15

POSTANOWIENIE

Dnia 4 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz

w sprawie **R. M.**

skazanego z art. 276 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 4 września 2015 r.,

zażalenia skazanego na zarządzenie zastępcy przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Katowicach

z dnia 26 czerwca 2015 r.,

o odmowie przyjęcia osobistego wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach

z dnia 4 listopada 2011 r., sygn. akt IV Ka 367/11,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

W zażaleniu skarżący utrzymywał, że jego wniosek o wyznaczenie nowego obrońcy z urzędu w celu rozważenia podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania był aktualny w chwili wydania zaskarżonego zarządzenia, a zatem nie został cofnięty. Toteż przedwczesna jest odmowa przyjęcia osobistego wniosku skazanego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Niewątpliwie w dniu 11 maja 2015 r. skazany został wezwany do usunięcia formalnego braku wniosku o wznowienie postępowania przez sporządzenie i

podpisanie go przez adwokata (k. 54 i 59) i w określonym temacie nie dopełnił tej czynności. Faktem jest również , wbrew twierdzeniu zawartemu w zażaleniu, że skazany pismem z dnia 8 czerwca 2015 r. cofnął wniosek o wyznaczenie nowego obrońcy (k. 77), w efekcie czego wniosek ten został pozostawiony bez rozpoznania (k. 80). Wobec niewypełnienia wymogu określonego w art. 545 § 2 k.p.k. i braku wniosku o nowego obrońcę musiało zapaść zaskarżone zarządzenie. A zatem należało utrzymać je w mocy.

Niezależnie od powyższego, został nadany bieg nowemu wnioskowi skazanego z dnia 26 czerwca 2015 r. o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu i wniosek ten rozpoznano (k. 96). Tym bardziej więc nie było podstaw do kwestionowania prawidłowości i celowości wydania zaskarżonego zarządzenia.